

ישראל שפנצחים בדין. משל
למלך שהיה לו דין וקרב עם
שבעים אמות, ולא היו יודעים
מי נצח בדין. ושואלים אותו, מי
נצח בדין? אמר, תסתכלו באלו
שרשומים עם כלי קרב בידיהם
ותדעו מי נצח בדין. ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר,
זה אתרוג, שהיא שכניה, הלב,
שהוא העקר של כל האיברים
של הגוף, שהם שלשה הדסים,
ולולב, ושני בדי ערבה. הלב
באמצע, והאיברים סביב סביב
לו. ומשום כך אתרוג זו שכניה,
וכך פשוטה בעלי המשנה, אם
נטלה בוכנתו ואם עלה חזזית
על רבו, פסול, משום שהוא
דומה לשכניה, שנאמר בה פלך
יפה רעייתי ומום אין בך.

בפת תמרים זה לולב, ועליו
נאמר נפרצו עליו פסול, משום
שזה הוא מקצץ בנטיעות, מי
שמברך עליו ביום ראשון של
סכות, משום שהוא קשור ויחוד
של הכל, ח"י העולמים, שהוא
כנגד שמונה עשרה חליות של
השדרה, ומשום זה פשוטה
בעלי המשנה, לולב דומה
לשדרה, וסוד הלולב - צדיק
פתר יפחת, וזהו כי כל בשמים
ובארץ, ותרגם אונקלוס שאחוז
בשמים ובארץ.

וצריך לנענע שמונה עשר
נענועים לששה צדדים, שהם
חותם מזרח ביה"ו וכו', שש
היות שיש בהם שמונה עשרה
אותיות, וכלם רמוזים בספר
יצירה בששה צדדים, וכך
פשוטה בעלי המשנה, מולך
ומביא למי שארבע רוחות
העולם שלו, מעלה ומוריד למי
ששמים וארץ שלו.

שרשה הדסים - גוף עם שתי
זרועות, והם כנגד העין וכנפי

מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין
דינא, מתל למלכא דהיה ליה דינא וקרבא
בשבעין אומין, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא,
ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתכלון
באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו,
ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהי
שכינתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין
דגופא, דאינון תלת הדסים, ולולב ותרי בדי
ערבה, לבא באמצעיתא, ואברין סחור סחור
ליה, ובגין דא אתרוג דא שכינתא, והכי
אוקמוה מארי מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי
עלה חזזית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי
לשכינתא, דאתמר בה (שיר דז) פלך יפה רעייתי
ומום אין בך.

בפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר נפרצו
עליו פסול, בגין דדא איהו מקצץ
בנטיעות, מאן דמברך עליה ביום ראשון קדמא
דסכות, בגין דאיהו קשורא ויחודא דכלא,
ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חולין דשדרה,
ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה
לשדרה, ורזא דלולב צדיק פתח יפחת, ודא
איהו (דח"א כט"א) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם
אונקלוס דאחיד בשמיא ובארעא.

וצריך לנענע ח"י נענועין בשית סטרין,
דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית
הוי"ת דאית בהון תמני סרי אתוון, וכלהו
רמיזין בספר יצירה בשית סטרין, והכי
אוקמוהו מארי מתניתין, מולין ומביא למאן
דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד
למאן דשמיא וארעא דיליה.

תלת הדסין גוף ותריין דרועין, ואינון לקבל
עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל